

maal til en lykkelig Løsning, som Administrationen allerede tidligere har interesseret sig for, men som det hidtil ikke er lykkedes at bringe til en Løsning. De Bevillinger, der saaledes i det hele taget ere givne paa Kirkevæsenets og Skolevæsenets Omraade og paa § 26, for saa vidt den vedrører dette Ministerium, ere fylldige, tilstrækkelige og gaaende i den Retning, hvori man kun mener jeg, kan ønske Udviklingen fremmet. Ganste vist savner jeg for mit Vedkommende enkelte Bevillinger, som jeg vilde ønske fandtes. Jeg vil f. Eks. nævne, at det altsaa heller ikke er lykkedes denne Gang at føre det Spørgsmaal til Løsning, som gennem et Par Samlinger har været ivrigt forhandlet, om Indretning af Gymnastikundervisning for Studenter. Den ærede Minister havde søgt at finde en anden Form end den tidligere forsøgte, hvorunder dette Spørgsmaal formentlig kunde bringes til en Afgørelse, men den har heller ikke slaet an. — Jeg vil ogsaa sige, at jeg savner en ganste lille Bevilling, som det gør mig ondt, at man ikke er gaaet ind paa, jeg mener dermed Understøttelsen til den afdøde Teaterchefs Enke, ikke fordi jeg jo erkender, at der ikke er noget Retskrav her, men fordi jeg finder det noget ubilligt og mindre stemmende med den Fremgangsmaade og de Principper, man tidligere har fulgt ved saadanne Vejligheder, naar det andet Ting ikke har ment paa dette Punkt at kunne følge den højtærede Minister, som havde stillet Forslag derom. Men det er for saa vidt kun et ganste enkelt Punkt, som ikke behøver at holde tilbage fra at udtale sin Anerkendelse af, hvad der i det hele og store er bevilget paa dette Ministeriums Omraade, og hvad det er lykkedes den højtærede Minister ved sine Bestræbelser at saa gennemført.

Paa et Punkt — og det var det, jeg nærmest vilde tillade mig nogle Bemærkninger om — beklager jeg, at en Løsning ikke er truffen. Det er nemlig det, som vedrører det lgl. Teaters Stilling. Det vil være i ærede Medlemmers Grundring, at Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet til 3dje Behandling af Finansloven i det andet Ting stillede flere Forslag, som støttede sig til en Betænkning fra Teaterkommissionen, for hvilken jeg har den Ære at være Formand, Forslag, som tilsigtede at hidføre en midlertidig Løsning og forberede en endelig Løsning af det Spørgsmaal om det lgl. Teaters Stilling, der nu i en Række af Aar har været Genstand for saa mange hæftige Kampe paa Finansloven. De Forslag, som vare fremsatte af den højtærede Minister, faldt jo i 3 Dele, hvoraf de 2 hænge nøje

sammen. Der var et Forslag til et Budget, hvor Indtægtsiden var lidt forhøjet ud over det, som tidligere Mars Erfaringer havde vist som Indtægt, og hvor Udgiftssiden var bragt bethdeligt ned i Forhold til de Udgifter, de sidst forløbne Aar havde medført — dernæst et Forslag til en Post paa § 26 om en Ombygning af det nuværende Teater for en Bevilling af i alt 107,000 Kr. — og endelig et Forslag om elektrisk Belysning af Scenen og en Del af Tilskuerpladsen, som i alt androg 97,000 Kr. Af disse Forslag er det sidste jo blevet vedtaget i det andet Ting, det som angaar den elektriske Belysning, og det der maa meget paastånes. Det har jo en Betydning i sig selv, tekniske Mænd have paavist Nødvendigheden eller den høje Grad af Usikkerheden af en saadan Foranstaltning. Den var nu ved fortrinlige Fagmænds Bistand bragt ned til et Beløb, som paa langt nær ikke naaede det, der en Gang tidligere, da Forslaget var fremme, var projekteret — ganste vist omfattede Planen da ogsaa elektrisk Belysning af hele Tilskuerpladsen — og denne Bevilling vil, som den højtærede Minister bemærkede under Forhandlingen i Gaar, ogsaa saa en ikke ringe økonomisk Betydning for Teatret; den vil medføre en Nedgang frem for alt paa det Punkt, som nævntes i Gaar, nemlig Assurancepræmien, men ogsaa paa andre Punkter. Det maa altsaa derfor paastånes, at Forslaget for saa vidt er tiltraadt. — Derimod er Bevillingen til en Ombygning af Tilskuerpladsen og en Del af Scenen ikke bleven tiltraadt; og hvad Budgettet angaar, saaledes som det blev foreslået af Ministeren, er Udgiftssiden bleven noget fulgt, navnlig i Retning af Besparelser, men man har dog ment, at Udgiftssiden fulde sørges noget, nemlig med det, som yderligere maatte bevilges, naar man ikke fik Ombygningen af Tilskuerpladsen og Scenen gennemført. — Men dernæst har man, saaledes som Forslaget foreligger, paa Indtægtsiden fastholdt den gamle, aldeles illusoriske Post, som bevirker, at der paa dette Punkt kommer Balance. Jeg falder den aldeles illusorisk; thi baade har Erfaringen tidligere vist det, og de mest indgaaende Prøvelser, som ere foretagne i Teaterkommissionen af dette Spørgsmaal, have overbevist mig om, at der aldrig mere — i alt Fald ikke under de nuværende Konkurrenforhold — vil kunne være Spørgsmaal om at naa til en saa høj Forestillingsindtægt som den, der er beregnet. Denne Post er altsaa illusorisk, og jeg tror ogsaa at kunne se af Forhandlingerne i det andet Ting, at man ikke dermed har ment at ville fastslaa noget, som kunde holdes. Men som Følge